

Dosarul nr. 2rac-156/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. S.Suvac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L.Bulgac, V.Buhnaci, V.Sîrbu)

Î N C H E I E R E

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Mic-Tan”, intervenient accesoriu Banca Comercială „Fincombank” cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 4 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 8 mai 2018, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Mic-Tan”, intervenient accesoriu Banca Comercială „Fincombank” cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 2 februarie 2015 s-a petrecut licitația publică nr. 14/02433 cu privire la achiziționarea reactivelor, materialelor utilizabile de laborator și materialelor parafarmaceutice.

În rezultatul licitației, la 30 martie 2015 între Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” și Societatea cu Răspundere Limitată „Mic-Tan” a fost încheiat contractul nr. 45 de achiziționare a bunurilor, înregistrat la Agenția Achiziții Publice la 14 mai 2015, obiectul căruia l-a constituit vânzarea-cumpărarea reactivelor, materialelor utilizabile de laborator și materialelor parafarmaceutice.

Însă, din motive necunoscute până la momentul înaintării acțiunii, Societatea cu Răspundere Limitată „Mic-Tan”, reieșind din specificațiile contractului, nu a livrat pozițiile nr. 219, 355, 387, 483, 521, 587, 591 și 650, precum și a livrat parțial pozițiile cu nr. 680, 701, 723, 827, 828, 835 și 856.

În contract, părțile au prevăzut că pentru refuzul de a vinde bunurile convenite, vânzătorului i se va reține garanția pentru buna execuție depusă pe contul cumpărătorului în valoare de 5% din suma totală a contractului, ceea ce constituie suma de 61 181,18 lei. În calitate de vânzător, Societatea cu Răspundere Limitată „Mic-Tan” a depus garanția de bună execuție nr. 010/01695 din 4 mai 2015 emisă de Banca Comercială „Fincombank” care și-a asumat obligațiunea de a transfera suma menționată în caz de neîndeplinire a obligațiilor de către vânzător.

La data de 31 decembrie 2015 a fost emisă scrisoarea nr. 14.5-7 și la data de 5 ianuarie 2016 scrisoarea nr. 03-15 care au fost expediate în adresa Băncii Comerciale „Fincombank” prin care s-a solicitat de a transfera suma de 61 181,18 lei, pe motivul nelivrării mărfii de către vânzător în termenul indicat în contract. Din motive necunoscute, banca nu a transferat suma depusă prin garanția de bună execuție.

În consecință, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” s-a adresat către Societatea cu Răspundere Limitată „Mic-Tan” cu solicitarea transferării garanției în valoare de 5% din suma totală a contractului, la care ultima nu a dat un răspuns.

A solicitat Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” admiterea acțiunii, încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Mic-Tan” în beneficiul său a sumei de 61 181,18 lei și a cheltuielilor de judecată pentru plata taxei de stat în mărime de 1 835,44 de lei.

Prin hotărârea din 1 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 4 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” și s-a menținut hotărârea din 1 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Instanțele ierarhic inferioare au concluzionat că cumpărătorul având posibilitatea de a solicita încasarea garanției de bună execuție, pe întreaga durată a valabilității contractului, garanție care a expirat la data de 31 decembrie 2015, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” în acest termen nu s-a adresat băncii în vederea avansării garanției și nu a prezentat probe care să ateste faptul adresării în termen.

Scrisoarea nr. 14.5-7 din 31 decembrie 2015, reprezintă un act unilateral emis de către Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” prin care se atestă doar intenția de a solicita achitarea sumei garantate. Însă, nu au fost prezentate probe care să demonstreze că această intenție a fost exteriorizată, adică nu a prezentat dovada faptului că atare act a fost expediat, fie înregistrat în registrul de evidență a corespondenței unității date, precum și faptul expedierii prin intermediul mijloacelor de comunicare. Prin urmare scrisoarea nr. 14.5-7 din 31 decembrie 2015 nu produce careva efecte pentru participanții la proces.

La 22 mai 2020, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În susținerea cererii de recurs a indicat că hotărârea primei instanțe este nefondată din punct de vedere juridic și au fost interpretate greșit noțiunile de „garanție pentru ofertă” și „garanția pentru buna execuție”, iar decizia instanței de apel este una contradictorie.

A indicat că, universitatea în calitate de autoritate contractantă nu a avut temei legal de a cere încasarea garanției pentru buna execuție în perioada valabilității contractului de achiziție.

A solicitat Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” admiterea cererii de recurs, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Examinând admisibilitatea recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 2 iulie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința din 13 iulie 2020, Banca Comercială „Fincombank” a solicitat respingerea cererii de recurs ca fiind una neîntemeiată și de a menține decizia instanței de apel.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 4 martie 2020, care a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 15 mai 2020 (f.d.171).

Astfel, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată la data de 22 mai 2020 de către Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” în interiorul termenului legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care

instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate de Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentei este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelor încălcări esențiale sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

La caz, criticile invocate de Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor.

Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

Or, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul său cu soluția dată de instanța de apel, iar criticile invocate în recurs nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a

îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”.

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil și consideră că, recursul declarat de Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În temeiul art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu